

ΙΡΩΜΑΚΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

Συνεχίζομεν σήμερον τὰς ιστορίας φαντασμάτων τὸς ὁποίας ἀρ-
χίσαιεν δημοσιεύσεις ἀπὸ τοῦ προηγουμένου φύλλου.
Καὶ ἴδου τι ἀφηγεῖται σχετικῶς ἑνας Εὐρωπαῖος οἰκογενειάρχης:

ΜΙΑ ΦΡΙΚΩΔΗΣ ΚΕΦΑΛΗ

— «Ἐνα πρῶτὴ τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1875 εἶδιν μίαν ἀπίσιαν ὄπα-
σίαν τὴν ὅσταν δὲν θὰ λησμονῆσω ποτέ. Ἦσαν ἡμέρα πλέον
καὶ ὁ ἥλιος εἶχεν ἀνατείλει, ὅταν ἀντίκρουσα ἐπάνω ἀπὸ τὴν πόρτα
τοῦ δωματίου μου ἕνα τρομερὸν κεφάλι, μὲ φρικώδη χαρακτηρι-
στικά, ποῦ μ' ἔκαμε ν' ἀνατριχίσω! Ἦτο κεφαλὴ ἀνδρική ἀλλ'
εἶχε μακρὰ γυναικεία μαλλιά. Ἦ ἐπιθετικὴ τῆς ἴης κοκκινωπὴ,
τραχεῖα, τὸ στόμα ἀνοικτὸ καὶ ἀβυσσάλειον. Ἐκεῖνο ὅμως, ποῦ μ'
ἔκανε νὰ παγώσω ἀπὸ τὸν τρόμον, ἦτο ἡ ἐκφρασις τῶν ματιῶν τῆς
κεφαλῆς αὐτῆς: Ἦσαν τόσο ἀγρία, τόσο φοβερὰ, φλογερὰ καὶ
μοχθηρὰ τὰ μάτια αὐτά, ὅστε μπορούσες νὰ παῖθες συγκοπήν ἀντι-
κρίνοντάς ται!

Ἐκνίταξα τὰ μάτια αὐτὰ ἐντρομος καὶ μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ
ρῖξω ἄλλοῦ τὸ βλέμμα μου. Κατόρθωσα μόνον νὰ ἐξέλθω τοῦ δω-
ματίου ὀπισθοχωρῶν καὶ νὰ τραπῶ εἰς φυγήν.

Δὲν εἶπα ποτέ σέ κανένα τῶν οικείων μου τί-
ποτε περὶ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς, ὅταν μετὰ 5 ἡ-
μερῶν ἐστὶν, τὸ 1880, ἀντίκρουσεν ἡ ὀδελφὴ μου τὸ
ἴδιον φρικτὸ κεφάλι»

Ἰδὲ πῶς ἀφηγεῖται ἡ ἴδια τὸ ἀπίσιον συμβάν:
— «Τὸ ἀπόγευμα μιὰ ἡμέρας τοῦ φθινοπώρου
τοῦ 1880, εἰμῆκα στὸ δωμάτιο τοῦ ἀδελφοῦ μου,
ὅταν ἐξαφνα ἀντίκρουσα ἐπάνω ἀπὸ τὴν πόρτα ἕνα
φρικώδες κεφάλι ἀνδρικό μὲ μεγάλα πυκνὰ μαλλιά
καὶ στόμα ὀρθάνοιχον καὶ μάτια ποῦ πάγωσαν τὸ
αἷμα! Μὲ κιντοῦσε χωρὶς νὰ κινῆται καθόλου.
Ὅτε ὤμιλησεν. Ἐβγα ἀπὸ τὸ δωμάτιο ἐντρομὴ καὶ
ἔπασα ἀρραστη γι' ἀρκετὰς ἡμέρας».

Σημ. «Μπουκέτου». — Τὰς ἀνωτέρω ἀφηγήσεις ἐδημοσίευσεν πρὸ
τινων ἐτῶν καὶ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Tribune»

Ἡ ΜΑΥΡΟΦΟΡΕΜΕΝΗ

Ἰδὲν τώρα καὶ τι διηγήθη εἰς δύο ἄγγλους φυσιοδίφας σχετι-
κῶς μὲ τοιαύτας ἐμφανίσεις, ἑνας Λονδρέζος ἀστός:

— «Ἐχθρὴ πλαγιάσει νὰ κοιμηθῶ. Μόλις μ' ἔπερνε ὅμως ὁ κρῆ-
τος ἦνος, ἀκουσα μέσα στὸ δωμάτιο μου συνομιλίας καὶ ἔμπνησα.
Ἀνοίξα τότε τὰ μάτια μου καὶ ἀντίκρουσα νὰ στέκη στὸ ἄκρον τῆς
κλίνης μου μιὰ μαυροφορεμένη γραῖα κυρία. Ἐντρομος ἀπλοσα
νὰ πάρω τὰ σπέρτα. Μόλις ἤγγισα τὸ κοῦτί, ἡ κυρία αὐτὴ ἐτριβή-
χτηκε καὶ μόλις ἀναφα τὸ πρῶτον σπέρτο χάθηκε ἐντελῶς. Θυμῶ-
μαι ἐν τούτοις καλά, ὅτι ὅταν τὴν προαντίκρουσα, ἀφροντισθεὶς, ἐ-
φρηγοβόλοῦσε, ἂν καὶ στὸ δωμάτιο τὸ σκότος ἦταν βαθύ!

Τὴν ὥραν τῆς ἐμφανίσεώς της, οἱ δύο μου σκύλοι κάτω στήν
αὐτὴν οὐδὲν ἔβλεπον πένθημα!...

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ!

Καὶ ἡ κάτωθι σχετικὴ ἱστορία εἶνε γεμάτη πάθος καὶ συγκινή-
σεις: Εἰς τὴν κομητείαν τοῦ Ὑόρκ ἕνα παιδίον ἔπνευ τὰ λοιθία ἡ
μητέρα του εἶχε πεθῆναι πρὸ ἐτῶν καὶ εἰς τὴν ἐπιθαντίον δὲ κλί-
νην του παρστατο ἡ ὀδελφὴ του καὶ μιὰ φίλη τῆς μητρὸς του.

Τὴν νύκτα, ἐνὸς αἱ δύο αὐταὶ γυναῖκες ἀγρυπνοῦσαν, ἐνεφανίσθη
ἡ ἀποθαιμένη μητέρα τῶν παιδιῶν καὶ πλησιάζουσα στήν κλίνην
τοῦ ψυχορραγούντος μικροῦ τὸ ἐθώπευσε, τὸ ἐφιλήσε καὶ ἐξηφινί-
σθη ἀμέσως!

Τὴν ἐπομένην ὁ ἀτυχὴς μικρὸς ἐξέπνευσε!...

ΕἰΣ Τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τὸ φάντασμα τῆς κόρης μὲ τὰ γαλατὰ
μάτια. — Προφητείας. — Τὸ πιάνο ποῦ παίζει μόνον του!...

ΣΗΜ. «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ». — Δεχόμεθα καὶ θὰ δημοσιεύσωμεν
ολανδήποτε ἀφηγήσιν περὶ φαντασμάτων ἠθελε μᾶς σταλή. Πρῶτι
μῶμεν σχετικὰ γεγονότα συμβίνα ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς Ἑλλήνας
κυρίας.

Ἡ ΚΟΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΕΟΣ

Ἡ ΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

[Ὑπὸ Ζωῆς Κουτελίν]

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὁ Γιώργος καὶ ἡ Μισελίν, γευματίζουσι εἰς τὸ ρεστοράν. Στὸ
διπλανὸν τραπέζακι βρισκεται ὁ Ρενέ καὶ ἡ Τοτότα.

Αἱ κυρίαὶ δὲν γνωρίζονται. Γίνονται αἱ σχετικαὶ συστάσεις. Με-
γάλη ψυχρότης μεταξὺ τῶν κυριῶν. Μόλις ἀνταλλάσουσ χαιρετισμόν.
Μοιάζουσ μὲ μπουλντάκ, ποῦ εἶνε ἐτοιμα νὰ ἀληλοσπαραχθοῦν!

— Ποῖα εἶνε αὐτὴ; σ' ἐπέταται ἡ Μισελίν.
— Πολὺ ἀντιπαθικὴ αὐτὴ ἡ κυρία, σκέπτεται καὶ ἡ Τοτότα, ἡ
ὁποία ρίχνει μιὰ λοξὴ ματιὰ πρὸς τὴν νεὰ τῆς γνωριμία. Ἀντιθέτως
οἱ δύο καρβαλιέροι, ὁ Ρενέ καὶ ὁ Γιώργος, εἶνε οἱ καλύτεροι φίλοι.
ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΙΣ

Ἡ Τοτότα φέρεται εὐγενέστερα. Ἡ Μισελίν καταθέτει τὰ ὅπλα
μὲ περισκέψιν.

Ἐξαφρὰ μειδιήματα, ἀρχὴ φιλικῶν ἐκδηλώσεων: Ἰσως κατορ-
θῶσιν να συνεννοηθοῦν. Ἡ Τοτότα ἔχει μιὰ φυσιογνωμία συμπα-
θητικὴ καὶ εὐκρινὴ, ποῦ ἀρέσει τῆς Μισελίν, ἡ Μισελίν ἐξ ἄλλου
ἔχει μεγάλην εὐγένεια τρόπων. Ἡ δύο κυρίαὶ ἀνεκάλυψαν — ὡ τί
ἐκπληξίς! — ὅτι ἔχουσ ταῖς ἴδιαις φιλονόδας, καὶ τῆς κατα-
κρίνουσι ἐκ συμφώνου; Ἡ Τοτότα καὶ ἡ Μισελίν ἀισθάνονται ὅτι
συνεννοοῦνται! Χωρισμός σχεδὸν ἐγκάρδιος Ὑπόσχεσις ἀνταλλα-
γῆς ἐπισκέψεων.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΑΞΙΣ

Ἐπίσκεψις τῆς Μισελίν εἰς τῆς Τοτότες. Ἡ ἐπίσκεψις ἀνταπο-
δίδεται ἐντός εἰκοσιτεσσαρῶν ὥρων.

Ἡ συμπάθεια αὐξάνει ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Ἀνταλλαγὴ
ἐκμηστρηύσεων. Ἡ Τοτότα ἀποκαλύπτει ὅλα τὰ οἰκογενειακὰ
μυστικά της εἰς τῆς Μισελίν. Ἡ Μισελίν ὀρκίζεται ὅτι εἶνε «τόπος»
γιὰ τὰ μυστικά τῶν ἄλλων. Χίνοι ἀφθονα δάκρυα γιὰ τὰ παθήματα
καὶ τὰς περιπετείας τῆς φίλης της καὶ συγκινεῖται μὲν τὴν ἀνα-
λήθησιν τῆς παιδικῆς τῆς ἡλικίας.

— Ἄχ τί κακός, τί κακός ποῦ εἶνε ὁ κόσμος!
Ἐπειτα ἡ Μισελίν ἀφηγεῖται τὴν δικὴν τῆς ἱστορίαν εἰς τὴν Τοτό-
τα, ἡ ὁποία τὴν ἀκούει μὲ ζρηγόρτατον ἐνδιαφέρον.

ΤΡΙΤΗ ΠΡΑΞΙΣ

Περίοδος ἐνθουσιώδους φιλίας. Δὲν εἶνε μόνον φίλια, εἶνε ἀφο-
σίσιος, τρυφερότης... Ἡ μία δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς τὴν ἄλλη.

Ἀνταλλάσουσ τὰ φορέματα καὶ τὰ καπέλλα των.
Πρότασις τῆς πρώτης νὰ ἐνοικιάσων ἕνα ἀπαρτάριον, στὸ ὁ-
ποιο νὰ ζοῦν μαζῆ, σὺν φρόνιμες γυναῖκες ἄλλες.

— Θὰ κάνουμε καὶ οἰκομονία, λέγει ἡ μία.
— Θὰ πέρασωμε θαυμάσια! λέγει ἡ ἄλλη. Θεορῶδης ἐνθου-
σιασμός ἐκ μέρους τῶν δύο γυναικῶν, αἱ ὁποιαὶ εὐχαριστοῦν τὸν
θεὸν γιὰ τὴν ἐβραλε στὸν ἴδιον δρόμον καὶ γνωρίστηκαν.

Μισελίν. — Μόνον ἐσὺ μὲ καταλαβαίνεις!...
Τοτότα. — Σὲ καταλαβαίνω καὶ σ' ἔκτιμῶ. Εἶσαι ἡ καλύτερὴ μου
φίλη!

ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΑΞΙΣ

Τὸ ἄστρο τῆς φιλίας δύνει...
Σκληρὰ ἀπογοητεύσεις τῆς Μισελίν, ἡ ὁποία εἶνε ἀπαρηθὴ στήν
ἐκτίμησιν γιὰ τὴν φίλην της. Ἐπίσης ἡ Τοτότα εἶνε ἐντελῶς ἀ-
πογοητευμένη ἀπὸ τὸ χαρακτῆρα τῆς Μισελίν. Τὶ γίκα κα' αὐτὴ
ἡ γοηρία!

— Ἡ Μισελίν ἔχει ἐλκεῖνὸν χαρακτῆρα...
— Ἡ Τοτότα δὲν ἔχει καρδίαν!
— Ἡ Μισελίν τὰ θελεῖ ὅλα δικὰ της. Εἶνε ἐγωίστρια.
— Ἡ Τοτότα ἔχει τὴν ἀπαίτησιν νὰ εἶνε ὅλοι συμφωνοὶ μα-
ζὺ της!

Μικρὰ πειράγματα, ἐλαφρὸς προστριβὴς. Ἀπειλεῖται τρικυμία.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἀλίως μέρες πέρασαν ἀπὸ τὴν πρώτην γνωριμίαν.
Τώρα ἡ δύο κυρίαὶ εἶνε στὰ μαχαίρια. Ἀρχισεν τὸ ὕβρεολόγιον.
— Κυρία, θέλετε νὰ μοῦ πάρτε τὸν ἄνδρα μου! Ντροπὴ σας!
— Ὄχι, κυρία! Σέξ ἐδοκιμάσατε νὰ μοῦ ἀρπάξετε τὸ δικὸ
μου! Ἄσχος!
— Εἶσθε τρελλή! Γιὰ τὰ σίδερα!
— Εἶσθε αὐθάδης! Γλωσσού!
— Εἶσθε ψύττρα, κασιδιάρη, ψυχοπαρῆφανη!
— Κυρία σὲς περιφρονῶ!
— Κι' ἐγὼ ἐπίσης!
— Κυρία εἶσθε μιὰ πρόδοτη, μιὰ σουρλουλού!
— Δὲν σοῦ μοιάζω ἀσημῶμοῦτρο, τσοκαρο, γκρανκάσα!
Ἡ μάχη ἐξακολουθεῖ: Δὲν μποροῦν νὰ συνεννοηθοῦν πλέον.
Βρυσίδι ἀγριο, εὐλοκόπημα δεινόν, ἐσμάλλισμα λυσσάλειον, νεθ-
ρα, δάκρυα, λιποθυμία!
Γυναικεῖα φίλια, σοῦ λέει ἄλλος. Λυκοφιλία!...

ZQPZ KOYPTAIN

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ οἵτινες εἶχον ἔγγραφὴν δι' ἐξ μῆ-
νας νὰ μᾶς ἀποστείλουν τὴν νέαν ἐξαμηνίαν των διὰ τὰ συνεχισθῆ
ἡ ἀποστολὴ τοῦ «Μπουκέτου» πρὸς αὐτούς.